

С. І. Очеретянко

Олемпюк Геннадій Миколайович

ОЛЕМПІЮК Геннадій Миколайович (17. 04. 1950, м. Караґанда, Казахстан – 05. 10. 1995, Донецьк) – живописець. Батько В. Олемпюк-Винникової. Член СХУ. Закін. Київський художній інститут (1978; майстерня О. Лопухова). Відтоді – учасник мистецьких виставок. Персон. – у Донецьку (1998, посмертна). Для творчості О. притаманні могутнє реаліст. бачення світу, сувора краса колориту, святк. витонченість, гладка поверхня полотен, «старовин.» колорит, у якому яскраві, світлі кольори ніби виростають із глибини темного, стриманого тла. Вагома частина мист. спадщини – міські пейзажі. У багатьох творах виражено протест проти абсурдності, несправедливості, зла. Роботи зберігаються у Донец. ХМ.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Увертюра» (1976), «Автопортрет» (1978), «Сонце заходить», «Перехожа» (обидва – 1979), «Свято» (1980), «Юність Донбасу» (1981), «Старий терикон» (1983), «Інтернат. Батьківський день» (1987), «Марина», «Провінція» (обидва – 1988), «Старий з віником», «Сором'язливі»,

«На мотив Такубоку» (усі – 1989), «Торішній сніг», «Ветеран. 9 травня», «Дезертир», «Хода волхвів» (усі – 1990), «Благовіщення (Біблійний сюжет)», «Дощ», «Жовтень» (усі – 1992).

Рекомендована література

1. Третьякова М. Люди самотні, як терикони (Творчість Г. Олемпіюка) // ОМ. 1998. № 2.

Бібліографічний опис:

Олемпюк Геннадій Миколайович / С. І. Очеретянко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76702>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).